

מסכת תמורה

פרק ד משנה ג

המפריש מועות לחטאתו ואבדו, והפריש מועות אחרים מחייבין, לא הספיק לקח במו חטא עד שגמצאו המועות הראשונות, יביא מילו ומילו חטא, והשאר יפלו לנכבה. המפריש מועות לחטאתו ואבדו, והפריש חטא פחתה פחתה, לא הספיק להזכיר עד שגמצאו המועות, וברא חטא בעלת מום, תפיכר, ויביא מילו ומילו חטא, והשאר יפלו לנכבה. המפריש חטא אבדה, והפריש מועות פחתה, לא הספיק לקח במו חטא עד שגמצאת חטא, וברא היא בעלת מום, תפיכר ויביא מילו ומילו חטא, והשאר יפלו לנכבה. המפריש חטא אבדה, והפריש אחרית פחתה, לא הספיק להזכיר עד שגמצאת הראשונה, וברא שחתה בעלות מום, ימכו, ויביא מילו ומילו חטא, והשאר יפלו לנכבה. המפריש חטא אבדה, והפריש אחרית פחתה, לא הספיק

לְהַקְרִיבָה עַד שֶׁגְמַצֵּאת הַרְאָשׂוֹנָה, וְהַרְיִ שְׁתִיָּהוּ תִּמְימֹות, אֲחַת
מֵהוּ תִּקְרֹב חַטָּאת וְהַשְׁגִּיה תִּמְמוֹת, דָּבָרִי רַבִּי. וְחַכְמִים אָזְמָרִים,
אֵין חַטָּאת מֵתָה אֶלָּא שֶׁגְמַצֵּאת מֵאַחֲר שְׁכִפָּרוּ הַבָּעָלִים, וְאֵין
הַמְּעוֹת הַוּלָכּוֹת לִימָה הַמְּלָח אֶלָּא שֶׁגְמַצֵּאוּ מֵאַחֲר שְׁכִפָּרוּ
הַבָּעָלִים: